

Aan mijn lieve kleinkinderen

Vroeger toen jullie mamma nog klein was, vertelde opa haar elke avond voor het slapen gaan een verhaaltje over kabouter Flip. In dat verhaaltje vertelde ik wat mamma die dag had meegemaakt en altijd weer was ik verwonderd dat mamma niet in de gaten had dat zij zelf kabouter Flip was. Maar ze leerde zo wel de fijne en de pijnlijke momenten van de dag te verwerken. Ik ga jullie nu ook een verhaaltje vertellen en ik zal alvast verklappen dat dit verhaaltje over jullie opa gaat en het heet:

THE FOOL ON THE HILL*

Liedjes van verwondering en verleiding

Er was eens een opa die op een camping staat aan de rivier de Céou in Frankrijk. Elke dag verlaat opa zijn tentje en gaat een paar honderd meter verder op de helling van de heuvel zitten. Hij zit daar tussen een levende groene den en een kale den in en kijkt naar het mooie dal en de rivier met het gras, de bloemen en de dieren. "Dit is het paradijs", denkt opa.

De mensen die voorbij komen lopen, vinden hem maar een gek mannetje. Ze groeten hem niet, maar als ze hem iets hadden gezegd dan had hij het toch niet gehoord. Hij praat steeds met een grote slang, die niemand kan zien, maar die opa wel kan voelen. Want steeds als opa wil gaan lopen of liggen dan bijt de slang hem in zijn heup en dat doet heel veel pijn.

Die slang komt oorspronkelijk uit het paradijs van de Bijbel waar hij Eva heeft verleid door haar een appel te laten eten van de boom van kennis van goed en kwaad. Toen Eva een hapje nam moesten Adam en zij het paradijs verlaten. En nu is die slang op opa afgekomen. "Ga toch even in de bijbel lezen, daar staat alles in wat je wil weten". Opa zou dat graag willen want hij houdt erg van lezen, maar hij zegt: "Hier in de natuur lees ik alles wat er in de bijbel staat over ziek zijn en beter worden en zo leer ik de tekens van leven en dood veel beter kennen dan via de dode tekens van het alfabet." De slang bijt opa vervolgens gemeen in zijn heup zodat hij het uit gilt van de pijn. Maar opa laat zich niet op zijn kop zitten. "Dan maar met pijn in het paradijs, maar ik blijf van Gods schepping genieten".

Opa krijgt veel steun van de natuur. Zo is er een naaktslak en die zegt: "Ik kan geen pijn aan mijn gewrichten krijgen want die heb ik niet, maar als je je spieren rekt en strekt zoals ik, kan je de pijn beter verdragen."

Het gras zegt: "Als je boven op ons gaat zitten, pletten we wel, maar daarna veren we weer op en dat kan jij ook, dus laat je niet op je kop zitten door die verleider". Vervolgens komt er een kabouter bij hem zitten en die zegt: "Opa al die verhalen die jij vertelt, laten wij wortel schieten in je hoofd, want dat is onze taak hier op aarde: Wij geven stenen, bomen, planten, dieren en mensen vorm door de verhalen die de engeltjes ons vertellen, dat doen we samen met andere natuurwezentjes die je niet kan zien zoals de elfjes.

De groene en de kale boom vertellen hem: "Opa alles wat op aarde wordt geboren, sterft en komt steeds weer terug. In het najaar sterven de planten af en in het voorjaar komen ze weer terug. Wij dennen blijven altijd groen om je te laten zien dat het leven altijd door gaat, ook als je niet meer op aarde bent".

En de vlinder vertelt hem dat alles steeds weer van vorm verandert: "Eerst was ik een eitje, toen een rupsje, toen een pop en tenslotte een vlinder die eitjes legt en dan weer dood gaat, want dan is mijn taak hier klaar. Maar jij als mens blijf wel leven als jij al een kindje heb, want jij hebt net als elk mens je eigen taak op aarde. "Jouw taak is om samen met anderen zielen te genezen"

“Zo staat het anders niet in de bijbel”, sist de slang en hij bijt nog eens hard. Dan hoort opa in de verte fluiten. Het is oma, die ook op een plek zit bij de rivier en hem op komt halen. Oma is altijd heel vrolijk, want haar doel op aarde is mensen te leren van het leven te genieten. Dat heeft ze opa ook geleerd en jullie mamma ook. Daarom is jullie mamma zo’n lieve mamma. Als opa haar ziet, zakt zijn pijn al een beetje, want pijn kan niet tegen liefde en opa houdt heel veel van oma. “Opa, ik heb zo’n pijn in mijn buik, kan jij me niet even genezen?”, vraagt oma. “Ga maar onder de groene den liggen”, zegt opa. Het kaboutertje schiet een verhaaltje over een engeltje en een buikspreker in opa’s hoofd, dat hij met zijn handen naar oma stuurt en dan is de buikpijn van oma over.

Als opa weer terug op de camping is komt de slang weer aangesloten: “Ik heb hier een serie boeken over het karmaonderzoek van Rudolf Steiner van 1500 bladzijden. Een absolute must voor de moderne gebedsgenezer.” Het water loopt opa in de mond, maar hij zegt: “Nee, ik ga voortaan gezellige dingen met anderen doen in plaats van alleen maar lezen. Hij gaat met Esther kletsen en naar de boten op de rivier kijken. Hij laat zich masseren door Jorien, Hans en Maaïke die hem iets leren over harde en zachte aanraking. Door hun handen ziet opa dat hij al eerder genezer is geweest. Toen genas hij de ziel van mensen door ze pijn te doen. Nu heeft hij zelf veel pijn als hij wordt aangeraakt. Maar hij ziet ook dat hij later weer genezer zal worden. Dan wordt hij een fakir, die op een spijkerbed kan slapen zonder zich pijn te doen en die voor de slang zal gaan fluiten, zodat die betoverd wordt en mensen zal gaan helpen in plaats van te bijten. Dan hoort opa Mark, waar hij veel om geeft, huilend zeggen dat hij volgende week weer naar Nederland moet en dus het paradijs moet verlaten. Een beetje verder op zit Jorien, waar opa ook veel van houdt. Haar voeten zijn helemaal verbrand omdat de slang haar heeft verteld dat ze over vuur kon lopen. “Laat je toch niet verleiden”, roept opa, “dan blijf je gewoon in het aardse paradijs. Het paradijs ligt niet in de bijbel, maar dat is overal op aarde waar je je laat verwonderen door de natuur.”

“Het moet maar eens afgelopen zijn met al die verleidingen”, zegt opa en hij verzint een list. Hij gaat samen met Hans naar Gourdon en daar koopt hij een didgeridoo, dat is een soort fluit. Met deze fluit wil opa de slang gaan genezen zodat hij mensen helpt in plaats ze met mooie praatjes te verleiden. Zodra opa weer terug is op de camping blaast hij op de fluit. Het klinkt alsof opa een wind heeft gelaten. De slang ligt slap van het lachen. “Zo kan je me echt niet hypnotiseren hoor,” zegt hij en hij bijt opa nog maar weer eens een keer. Maar opa geeft het niet zo maar op. Hij zal blijven oefenen totdat het hem lukt.

Lieve kindjes, als jullie geboren zijn en opa is er niet meer, dan is hij even naar de hemel om goed te leren fluiten. Als jullie later een fakir op een fluit zien spelen dan weten jullie dat het jullie opa is, die naar de aarde is terug gekomen. Dit keer niet om verhalen te vertellen maar liedjes van verwondering te spelen. Zo kan hij de mensen leren van de aarde weer het paradijs te maken, waar je in liefde en in pijn een kind van moeder aarde kan zijn

* *The fool on the hill* is een liedje van de Beatles en dit is de tekst:

THE FOOL ON THE HILL

*Day after day, alone on a hill
The man with the foolish grin*

*is keeping perfectly still
But nobody wants to know him
They can see that he's just a fool
And he never gives an answer*

*But the fool on the hill
Sees the sun going down
And the eyes in his head
See the world spinning round*

*Well on the way, head in a cloud,
the man of a thousand voices talking
perfectly loud
But nobody ever hears him
Or the sound he appears to make
And he never seems to notice*

*But the fool on the hill
Sees the sun going down
And the eyes in his head
See the world spinning round*

*And nobody seems to like him
They can tell what he wants to do
And he never shows his feelings*

*But the fool on the hill
Sees the sun going down
And the eyes in his head
See the world spinning round*

And round, and round, and round, and round, and round ...

*He never listens to them
He knows that they're the fools
They don't like him
The fool on the hill
Sees the sun going down
And the eyes in his head
See the world spinning round*